

Wyrok z dnia 16 września 1998 r.

II UKN 216/98

Przepis art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz.U. Nr 40, poz. 267 ze zm.) nie ma zastosowania do zasad przyznawania renty inwalidzkiej z tytułu choroby zawodowej na podstawie art. 18 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst: Dz.U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 ze zm.).

Przewodniczący SSN: Zbigniew Myszką, Sędziowie SN: Maria Mańkowska (sprawozdawca), Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu w dniu 16 września 1998 r. sprawy z wniosku Wandy K. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych-Oddziałowi w B. o rentę inwalidzką z tytułu choroby zawodowej, na skutek kasacji wnioskodawczyni od wyroku Sądu Apelacyjnego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie z dnia 26 lutego 1998 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżony wyrok i sprawę przekazał Sądowi Apelacyjnemu-Sądowi Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie do ponownego rozpoznania.

U z a s a d n i e n i e

Sąd Apelacyjny-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Lublinie, wyrokiem z dnia 26 lutego 1998 r., oddalił apelację wnioskodawczyni Wandy K. od wyroku Sądu Wojewódzkiego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Białymstoku z dnia 21 października 1997 r. w sprawie przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B. o rentę inwalidzką z tytułu choroby zawodowej. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, w sprawie o prawo do renty inwalidzkiej z tytułu choroby zawodowej ma zastosowanie art. 32 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o z.e.p., zgodnie z którym wnioskodawczyni powinna wykazać fakt powstania inwalidztwa w czasie zatrud-

nienia lub w okresie równorzędnym, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów. Ponieważ wnioskodawczyni była zatrudniona do 9 kwietnia 1987 r. i od 1 maja 1987 r. przebywa na rencie inwalidzkiej z ogólnego stanu zdrowia, a inwalidztwo z tytułu choroby zawodowej powstało dopiero 17 sierpnia 1995 r., to nie spełnia warunku odnośnie do daty powstania inwalidztwa.

Powyższy wyrok zaskarżyła wnioskodawczyni w drodze kasacji, zarzucając naruszenia prawa materialnego przez niewłaściwe zastosowanie i wykładnię art. 18 i 25 pkt 3 ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych i przyjęcie, że prawo do otrzymania renty inwalidzkiej z tytułu choroby zawodowej jest ograniczone do powstania inwalidztwa w okresie pracy, lub nie później niż 18 miesięcy od jej ustania oraz naruszenia przepisów postępowania - art. 316 § 1 i 468 KPC przez błędne przyjęcie daty powstania inwalidztwa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja jest zasadna. Przepis art. 32 pkt 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz.U. Nr 40, poz. 267 ze zm.) nie ma zastosowania do zasad przyznawania renty inwalidzkiej z tytułu choroby zawodowej na podstawie przepisów ustawy z dnia 12 czerwca 1975 r. o świadczeniach z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (jednolity tekst: Dz.U. z 1983 r. Nr 30, poz. 144 ze zm.). Ustawa ta w art. 18 dokonała pełnej regulacji warunków przyznania renty inwalidzkiej, stanowiąc iż pracownikowi, który wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej został zaliczony do jednej z grup inwalidów, przysługuje renta inwalidzka. Nie można zatem stosować żadnych ograniczeń tego prawa na podstawie art. 25 tej ustawy, skoro prawo do renty inwalidzkiej zarówno z tytułu wypadku przy pracy, jak i choroby zawodowej, zostało wyczerpująco uregulowane w tej ustawie, w jej art. 18.

Sąd Apelacyjny dokonał zatem błędnej wykładni przepisów prawa materialnego, wskazanych w kasacji, co stanowiło podstawę do odmowy przyznania wnioskodawczyni prawa do dochodzonej renty inwalidzkiej z tytułu choroby zawodowej. Przy ponownym rozpoznaniu sprawy rzeczą Sądu będzie ocena stanowiska Sądu pierwszej instancji, które znalazło odbicie w uzasadnieniu jego wyroku, że przeoczył zaliczenie wnioskodawczyni do III grupy inwalidzkiej w związku z chorobą zawodową.

Z tych wszystkich względów i na podstawie art. 393¹³ § 1 KPC Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

=====